

Frocli

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 31. szám, 2018. augusztus 3.

Az a tervünk, hogy újjáépítsük az egész Kárpát-medencét, mondta az alcsúti ember múlt szombaton, a Kárpát-medencén pedig némi aggodalom lett úrrá. Többé-kevésbé tudható, milyen az, amikor az illiberális állam valamit újjávarázsol, elég, ha csak a Várkert Bazár tatarozásának édes-bús történetére, az ünnepélyes átadások sorozatára és az üzemeltető négyszáznyolcvannyolc (azóta nyilván több) garanciális bejelentésére gondolunk. A lényeg annyi, hogy Orbán a 2015-ös évértékelőjében ezt az épületet *kormányzása szimbólumaként* említette. Politikai pályafutásának legtárgyilagosabb mondatát sikerült evvel megfogalmaznia, ami roppant dicséretes, evvel együtt a Kárpát-medence valószínűleg semmire se vágyik kevésbé, mint arra, hogy Európa erős embere építtesse újjá. E tekintetben a Kárpát-medencét meg lehet értenünk.

Lépjünk tovább, és tételezzük fel, hogy a nyájas olvasónak van pár tucat birkája, illetve csak volt, a nyájas olvasó ugyanis mihaszna pásztor, juhairól gondoskodni vonakodik, szerencsétlen jószágokat rüh, bagócslárva, paklincs és tüdőférgesség kínozza, nem is szólva a bűdös sántaságról, pusztulnak egymás után, mindössze pár félholt példány marad. Nyájas olvasóm ekkor avval keresi föl a környékbeli juhászokat, hogy összehangolhatják a juhtenyésztési koncepciójukat az övével, amely, mint fentebb láttuk, remekül bevált. Orbán lényegében ilyesmit adott elő Tusnádfürdőn arról beszélve, hogy a szomszédainkkal „hangoljuk össze a védelmi politikánkat, és hangoljuk össze a haderőfejlesztéseinket is”.